

Za wusćelanje: 07 07

Wu Budychojc doma

Budychowa familija jo wětša

Předstajenje:

Anka: Ja som Anka. Słuchajšo! *Klatš- klatš- klatš.*
 A to jo mój bratš...
 Jonas: ... ten luby Jonas. *Klatš- klatš*
 Anka: A to jo mója mama... Słuchajšo!
 Mama: Halow, halow.
 Anka: A to jo mój nan...
 Nan1: **Ten jo glucny a njewě, co nejppjerwej cyniš**
 Anka: A to jo mój stary nan...
 St.nan: Hm. Jo, jo, to ja som. Hm.

St.nan:	<i>TEMA SE ZAWJEŽO</i>	Co ga ty pšecej pši woknje sejžiš? Pójj how, comej něco graš.
Anka:		Ach, stary nan, to jo ale južo dlujko, až jo nan wótjěl. Ga pšizo wón z mamu a Lizwetu domoj?
St.nan:		No to musyš docakaš.
Anka:		Stary nan, mógu ja teke žinsa pón z Lizwetu něco graš.
St.nan:		To zawěsće njepójj. Lizka bužo kšěš spaš a tšumaš a zasej spaš.
Anka:		Ale hajckaš ga ju smějom, nic ga?
St.nan:		Jo, ale jano zlažka. Wóna ga jo hyšći wjelgin mała.
	<i>Muzika</i>	
Jonas:		How ten gameboy musy do mójeje špy, te knigły teke.
Anka:		Jonas, co ty gótujoš? Cogodla nosyš ty wšykno do twójeje špy?
Jonas:		Gaz ta Lizweta se how kwjerli, ga zawěsće nic na swójom měsće wěcej njewóstanjo. <i>To ja lubjej wšykno zrumujom.</i>
Anka:		Ach, ty sy narski! Stary nan jo mě gronił, až Lizweta co jano spaš a tšumaš.
Jonas:		Jo a wšykno pšimaš a wšykno do guby braš.
Anka:		Lizweta wšykno zebjerjo, Jonas lubjej wšykno zrumujo. Lizweta wšykno ...
St.nan:		Och, tej góleši, pšecej matej ze sobu něco. Co to bužo, gaž wóni pón tšo su budu?
	<i>Muzika</i>	
Nan:	<i>Wjelgin woglědnje</i>	How nutš, pójj! Ja wama žurja wócynijom. <i>Dejm ší něco pomagaš?</i>
Anka:		Mama, mama halo! Juchu!
Nan:		Pst, změrom ! Liweta spi!
Mama:		Ně, gaž mója Lizka spi, pón wóna spi! Wy njetrjebašo pyšpotaš a na palcach chójžiš.
Jonas:		No, to mě změrujo.
Anka:		Mama daj mě Lizwetu! Ja <i>cu ju bujkaš</i> . Smějom jej teke něco k pišēju abo propik daš? Wóna ga njejo zawěsće dlujki cas nic dostała.

Mama:		Pómałem, pómałem. Woglědaj se nejppjerwej raz twóju sotśicku! <i>Jo, glědaś smejoš. Wšykno druge pózdžej.</i>
Anka:		Och, jo ta małučka. To njeby se myśliła.
Mama:		No, Jonas, njocoš teke póglědnuś?
Jonas:		No ,jo. Och, jo ta spryšćona. Ako take suche jabłuko.
Anka:		Jonas pryšćí woblico. Lizweta se jomu spódobaś njoco.
St.nan:	<i>Wěsty głos</i>	Wej pśestańtej se wažiš a ja wěm něco lěpšego:
Nan:		No to som ale narski.
St.nan:		Ako wuwitanje comy pótlusnuś z głažkom sekta a mamje a tej małej Lizce wšykno dobre žycyś. Aby mógl Lizka pšawje derje tšulaś.
	<i>Muzika</i>	
Anka:		Och, ty luba, luba sotśicka. Mój gołubjašk, mójo swětlaško, mója gluka, <i>mój janželik</i> . Och, sy ty luba!
Lizka	<i>Se žerjo</i>	
Anka:	<i>Wulěkana</i>	Ow jej, něnt som ju wubužiła. Jo to šlim, mama?
St.nan:	<i>Nucha</i>	Ně, zawěšće njejsy wina. Ja cujom, dlacogo Lizka płaco.
Jonas:		Ach. To teke hyšćí!
Nan:		Słuchaj raz, mój luby Jonas: Ty zawěšće wobmyslił njejsy, až sy teke raz tak mały był a my smy ší teke wjelgin lubo měli.
Jonas:		No jo. Hm.
Anka:		Mama, smějom ja ší pomagaś?
Mama:		Se wě!
Anka:	<i>NADAWK</i>	Mama ja ší pšinjasom pjeluški a flašku, propik a ... a